

Raport z ewaluacji wewnętrznej Szkoły Podstawowej nr 6 im. Jana Pawła II w Sanoku

12. Zarządzanie szkołą służy jej rozwojowi.

Termin przeprowadzenia ewaluacji:

październik - grudzień 2015 r., styczeń – luty 2016 r.

Metody i techniki badawcze:

- wywiad z psychologiem szkoły,
- analiza dokumentów – plan pracy wychowawcy klasowego, świetlicy szkolnej, socjoterapeutycznej i wybranych kół zainteresowań,
- analiza dokumentów: Program Wychowania, Statut Szkoły,
- ankieta dla grupy badawczej uczniów klas IV – VI (po 10 uczniów losowo wybranych z każdej klasy),
- wywiad z dyrektorem szkoły,
- ankieta z przedstawicielami Rady Rodziców.

Ewaluację przeprowadził zespół w składzie: Maria Kurkarewicz – koordynator oraz członkowie Komisji Opiekuńczo – Wychowawczej.

Cele ewaluacji wewnętrznej:

1. Zebranie informacji, na temat czy zarządzanie szkołą służy jej rozwojowi, czy działania szkoły skupiają się i koncentrują na wychowaniu oraz czy zapewniane są nauczycielom i uczniom odpowiednie warunki do realizacji zadań związanych z wychowaniem.

Pytania badawcze:

1. Czy działania szkoły skupiają się na wychowaniu?
2. Czy zarządzanie szkołą koncentruje się na wychowaniu?
3. Czy dyrektor szkoły zapewnia nauczycielom i uczniom odpowiednie warunki do realizacji zadań związanych z wychowaniem?

Po przeanalizowaniu dokumentów: planów pracy wychowawcy klasowego, świetlicy szkolnej, socjoterapeutycznej i wybranych kół zainteresowań oraz Programu Wychowania i Statutu Szkoły stwierdza się, że szkoła skupia się na wychowaniu, działania zarządcze w tym obszarze są adekwatne do potrzeb placówki, a także dyrektor szkoły zapewnia nauczycielom i uczniom odpowiednie warunki do realizacji zadań związanych z wychowaniem. Jest to także szczegółowo przedstawione w III rozdziale Statutu Szkoły „Zakres zadań wychowawczych” § 100 – 102.

Zgodnie z § 100 oddziałem opiekuje się nauczyciel wychowawca, a dla zapewnienia ciągłości pracy wychowawczej i jej skuteczności okres nauczania obejmuje odpowiednio: klasy I – III i klasy IV – VI.

Natomiast § 101 mówi o tym, że decyzję w sprawie obsady stanowiska wychowawcy podejmuje Dyrektor, który może dokonać zmiany na tym stanowisku w przypadkach: długotrwałej choroby, objęcia wychowawcy postępowaniem dyscyplinarnym, niemożności osiągnięcia porozumienia z rodzicami lub uczniami oraz na uzasadniony wniosek nauczyciela. Formy realizacji zadań nauczyciela wychowawcy dostosowane są do wieku uczniów, ich potrzeb oraz warunków środowiskowych Szkoły.

W § 102 w punkcie 2 przedstawione są obowiązki wychowawcy, do których należy:

Troska o wychowanie moralno – społeczne uczniów, w szczególności zaś:

- kształtowanie wzajemnych stosunków na zasadach życzliwości i współdziałania, wytwarzanie atmosfery sprzyjającej rozwijaniu więzi koleżeńskich,
- podejmowanie działań umożliwiających rozwiązywanie konfliktów,
- rozwijanie społecznej aktywności uczniów na terenie klasy, Szkoły i szerszego środowiska,
- budzenie zainteresowania życiem i potrzebami środowiska, inspirowanie działań na rzecz tego środowiska,
- ułatwianie organizowania i wykorzystania wolnego czasu,
- wdrażanie uczniów do świadomego postępowania, zgodnie z przyjętymi normami społecznymi i Statutem,
- kształtowanie postaw patriotycznych, obywatelskich i prospołecznych;
- upowszechnianie demokracji i samorządności jako metody wychowawczej.

W paragrafie tym przedstawione są również zasady utrzymywania stałego kontaktu z rodzicami w kwestiach dotyczących postępów w nauce i w zachowaniu, poznawanie i ustalanie potrzeb uczniów – psychologicznych i socjalnych oraz planowanie i organizowanie różnych form życia społecznego integrującego zespoły klasowe. W szkole organizowane są w miarę potrzeb spotkania z rodzicami w celu informowania o postępach w nauce i zachowaniu uczniów. Ponadto nauczyciele uczący w klasie dokonują ustaleń i koordynują działania wychowawcze wobec ogółu uczniów klasy, a także wobec uczniów wymagających specjalnego traktowania, np. szczególnie uzdolnionych lub z niepowodzeniami szkolnymi. Statut Szkoły określa zasady współdziałania z pedagogiem szkolnym, psychologiem oraz innymi specjalistami świadczącymi pomoc w rozpoznawaniu potrzeb i przyczyn trudności dydaktycznych i wychowawczych ucznia. Zgodnie ze Statutem opracowywany jest i wdrażany plan pracy wychowawczej klasy, plan profilaktyki, tematyka godzin wychowawczych oraz harmonogram imprez klasowych i szkolnych.

Psycholog szkolny na pytanie - „**Czy działania szkoły skupiają się na wychowaniu?**” stwierdza, że szkoła w sposób bezpośredni i pośredni robi wszystko w kierunku właściwego wychowania. Każdy z nauczycieli, wychowawców, poprzez rozmowy bezpośrednie z uczniami, często dyscyplinujące, ma na celu poprawę jego funkcjonowania w roli ucznia. Prowadzone są również rozmowy z rodzicami, które pomagają w wypełnianiu funkcji rodzicielsko – wychowawczych. W razie potrzeby, dzieci kierowane są do Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Sanoku lub do innych specjalistów. Natomiast odpowiadając na pytanie „**Czy zarządzanie szkołą koncentruje się na wychowaniu?**”, pani psycholog uważa, że zarządzanie całą placówką, nauczycielami sprowadza się w dużej części do tego, aby wspomóc funkcjonowanie dzieci w roli ucznia i obywatela, które ma na celu wychowanie. Wprowadzone zasady, które obowiązują na terenie szkoły, w zespole klasowym, wspomagają funkcje wychowawcze.

Zdaniem pani psycholog Dyrektor szkoły zapewnia nauczycielom i uczniom odpowiednie warunki do realizacji zadań związanych z wychowaniem. Jest zainteresowany funkcją wychowawczą, podkreśla znaczącą rolę rodziców w wychowaniu, a także współpracy

pomiędzy szkołą, nauczycielami, a rodzicami w wychowaniu uczniów. Zatrudnia pedagoga i psychologa szkolnego, którzy mogą wspierać nauczycieli i rodziców w wychowaniu.

W celach badawczych przeprowadzono ankietę wśród członków Rady Rodziców. Grupę badawczą stanowiło 7 osób. Analizie zostały poddane ankiety, które zawierały 3 pytania otwarte oraz 5 zamkniętych. Dotyczyły one głównie procesu wychowania.

Odpowiadając na pytanie otwarte „*Czy działania szkoły skupiają się na wychowaniu*” wszyscy ankietowani odpowiedzieli TAK. Nasza szkoła skupia się na tym, aby wychować dzieci jak najlepiej. Bardzo wiele uwagi poświęca uczniom, rozwiązuje problemy dzieci i szybko reaguje na sytuacje konfliktowe.

Na pytanie „*Czy zarządzanie szkołą koncentruje się na wychowaniu*” - również wszyscy odpowiedzieli twierdząco. W zarządzaniu zauważa się wiele działań służących wychowaniu. Jednak zdaniem Rady Rodziców powinno być więcej spotkań ze specjalistami z różnych dziedzin, uczącymi wartości, wolontariuszami, osobami niepełnosprawnymi, podróżnikami czy misjonarzami. Takie spotkania wywierają pozytywny wpływ na dzieci. Na pochwałę zasługują organizowane na sali zebrania dla rodziców, gdzie poruszono temat pomocy w rozumieniu problemów dzieci oraz w jaki sposób odpowiadać na stawiane przez nich pytania. Takie spotkania bardzo pomagają w wychowaniu. Nauczyciele na bieżąco odnoszą się do norm zachowań oczekiwanych i kryteriów zachowania.

Wszyscy członkowie Rady Rodziców zgodnie uważają, że Dyrektor szkoły zapewnia nauczycielom i uczniom odpowiednie warunki do realizacji zadań związanych z wychowaniem. Rodzice dostrzegają dbałość o dobre zaplecze techniczne (sprzęt, tablice interaktywne). W szkole realizowane są programy profilaktyczne, szkolenia i konkursy. Sam Dyrektor angażuje się w sprawy klas, uczniów oraz uczestniczy w rozwiązywaniu problemów.

Rodzice wypełniając ankietę z 5 pytaniami zamkniętymi odpowiadali następująco:

Pytanie 1. „*Jak często wychowawcy klas rozmawiają z dziećmi na temat ich zachowania*” wszyscy rodzice odpowiedzieli zgodnie, że raz w tygodniu i częściej.

Pytanie 2. „*Czy inni nauczyciele uczący w klasie omawiają z dziećmi problemy wychowawcze*” wszyscy wybrali odpowiedź - tak często

Pytanie 3. „*Czy rozmowy wychowawcy, nauczycieli prowadzone w klasie przynoszą pozytywne efekty*” odpowiedziało:

- 5 osób - tak,
- 2 - raczej tak

Pytanie 4. „*Jak Pan/Pani uważa - kto ma największy wpływ na wychowanie dzieci*” -

- rodzice – odpowiedź wszystkich ankietowanych ,
- nauczyciele – 3 odpowiedzi,
- koledzy i koleżanki – 1 odpowiedź,
- mass media – 1 odpowiedź.

Pytanie 5. „*Gdy dziecko ma problem do kogo najczęściej zwraca się o pomoc*” - wszyscy zgodnie wybrali odpowiedz:

- rodzice – odpowiedź wszystkich ankietowanych rodziców,
- nauczyciele – dodatkowo 3 odpowiedzi rodziców,
- koledzy, koleżanki – dodatkowo 1 odpowiedź rodzica.

Jak wynika z ankiet z rodzicami mają oni świadomość, że szkoła skupia się na wychowaniu, zarządzanie szkołą jest na nim skoncentrowane, a Dyrektor szkoły zapewnia nauczycielom i uczniom odpowiednie warunki do realizacji zadań związanych z wychowaniem.

Podobną ankietę przeprowadzono wśród uczniów klas IV – VI. Losowo wybrano z każdej klasy po 10 uczniów. Uczniom postawiono 5 pytań, gdzie na trzy pierwsze pytania mogli wybrać tylko jedną odpowiedź, a na pytanie nr 4, 5 mogli zaznaczyć jedną lub dwie odpowiedzi.

Pytanie 1. *Jak często wychowawca klasy rozmawia z Wami na temat Waszego zachowania?*

- a) raz w tygodniu i częściej – odpowiedziało 24 uczniów co stanowi 80% ankietowanych
- b) kilka razy w miesiącu – odpowiedziało 6 uczniów co stanowi 20%
- c) kilka razy w półroczu – 0 uczniów
- d) kilka razy w roku – 0 uczniów
- e) nigdy – 0 uczniów

Pytanie 2. *Czy inni nauczyciele uczący w Twojej klasie omawiają z Wami problemy wychowawcze?*

- a) tak – często – stwierdziło 10 uczniów, a to stanowi 33,3 %
- b) tak, ale bardzo rzadko – odpowiedziało 19 uczniów, a to stanowi 63,4%
- c) nie – tylko 1 uczeń nie zauważył, aby nauczyciele uczący w klasie omawiali problemy wychowawcze, to stanowi 3,3 %

Pytanie 3. *Czy rozmowy wychowawcy prowadzone w Twojej klasie przynoszą pozytywne efekty?*

- a) tak – uważa tylko 2 osoby, to stanowi 6,7 %
- b) raczej tak – odpowiedziało 10 uczniów, to stanowi 33,4 %
- c) nie wiem – 5 uczniów, co stanowi 16,6 %
- d) raczej nie – stwierdziło 11 uczniów, a to stanowi 36,6 %
- e) zdecydowanie nie – odpowiedziało 2 uczniów, a to stanowi 6,7 %

Pytanie 4. *Jak uważasz – kto ma wpływ na Twoje wychowanie?* Uczniowie wybierali jedną lub dwie odpowiedzi.

- a) rodzice – 29 uczniów
- b) nauczyciele – 17 uczniów
- c) koledzy, koleżanki – 2 uczniów
- d) mass media – telewizja, internet - 0 odpowiedzi
- e) inni – 0 odpowiedzi

Pytanie 5. *Gdy masz problem to do kogo zwracasz się najczęściej o pomoc?* Uczniowie wybierali jedną lub dwie odpowiedzi.

- a) rodzice – odpowiedziało 25 uczniów
- b) nauczyciele – z problemem zwraca się 11 uczniów
- c) koledzy, koleżanki – 12 uczniów szuka pomocy w grupie rówieśniczej
- d) inni – 0 odpowiedzi

Jak wynika z ankiet przeprowadzonych z uczniami mają oni świadomość, że szkoła kładzie duży nacisk na wychowanie. Uczniowie doceniają też rolę rodziców, do których najczęściej zwracają się ze swoimi problemami. Jednak niepokojące są odpowiedzi uczniów na pytanie drugie, gdzie aż 19 uczniów – co stanowi 63,4% ankietowanych twierdzi, że inni nauczyciele uczący w klasie nie omawiają problemów wychowawczych, a także odpowiedzi na pytanie trzecie, gdzie tylko 2 osoby stwierdza, że rozmowy

wychowawcy prowadzone w klasie przynoszą pozytywne efekty.

W celach badawczych przeprowadzono wywiad z Dyrektorem, który udzielił odpowiedzi na postawione pytania kluczowe: **Czy działania szkoły skupiają się na wychowaniu?**

Dyrektor szkoły uważa, że tak, ponieważ drugim ważnym po rodzinie środowiskiem, w którym ma miejsce kształtowanie osobowości młodego człowieka jest szkoła. Nauczyciele w swojej pracy wychowawczej, wspierając w tym zakresie obowiązki rodziców, zmierzają do tego, aby uczniowie w szczególności:

- znajdowali w szkole środowisko wszechstronnego rozwoju osobowego (w wymiarze intelektualnym, psychicznym, społecznym, zdrowotnym, estetycznym, moralnym, duchowym),
- rozwijali w sobie dociekliwość poznawczą, ukierunkowaną na poszukiwanie prawdy, dobra i piękna w świecie,
- stawali się coraz bardziej samodzielni w dążeniu do dobra w jego wymiarze indywidualnym i społecznym, godząc umiejętnie dążenie do dobra własnego z dobrem innych, odpowiedzialność za siebie z odpowiedzialnością za innych, wolność własną z wolnością innych,
- uczyli się szacunku dla dobra wspólnego jako podstawy życia społecznego oraz przygotowywali się do życia w rodzinie, w społeczności lokalnej i w państwie, w duchu kształtowania postaw patriotycznych,
- przygotowywali się do rozpoznawania wartości moralnych, dokonywania wyborów i hierarchizacji wartości oraz mieli możliwość doskonalenia się,
- kształtowali w sobie postawę dialogu, umiejętność słuchania innych i rozumienia ich poglądów; umieli współdziałać i współtworzyć w szkole wspólnotę nauczycieli i uczniów.

Młodego człowieka należy postrzegać w sposób integralny, we wszystkich sferach jego osobowości: w sferze fizycznej, emocjonalnej, intelektualnej, w sferze rozwoju duchowego. Nauczyciel swoją działalnością ma możliwość wzmacniać rozwój swoich uczniów w tych sferach. Szkoła ponosi odpowiedzialność za młode pokolenie, za poziom jego wychowania. W życiu dziecka szkoła jest pierwszą instytucją, której rygorom musi podlegać. W każdej szkole uczeń - wychowanek poszerza z roku na rok zasób indywidualnych doświadczeń, zdobywając wiedzę oraz kształtując normy i wzory zachowania. Szkoła wychowuje w sposób zamierzony, ukierunkowany na określone cele, w sposób profesjonalny, wykorzystując wiedzę i doświadczenie pedagogiczne nauczycieli. Jednakże w szkole zachodzą również procesy wychowania niezamierzonego, oddziaływania spontaniczne, kształtujące osobowość dzieci i młodzieży. Kontakty koleżeńskie i przebywanie z wychowawcami na lekcjach i poza lekcjami powoduje powstawanie bądź pogłębianie zainteresowań, kształtowanie się poglądów i przekonań. W ostatnich latach, w skutek ogromnych przeobrażeń politycznych, społecznych i gospodarczych, nastąpił wyraźny wzrost negatywnych zachowań społecznych. Wśród dzieci i młodzieży wzrosła liczba zachowań agresywnych w społecznościach rodzinnych i rówieśniczych, wspólnotach szkolnych, lokalnych. Agresywnym zachowaniom dzieci

towarzyszy głęboki kryzys więzi międzyludzkich, postaw interpersonalnych oraz autorytetu i zaufania do dorosłych, szczególnie spoza kręgu domu rodzinnego. Rozpoznanie czynników wpływających na destrukcyjne zachowanie dzieci i młodzieży jest bardzo ważnym etapem na drodze do podjęcia działań wychowawczych. Czynniki te mogą być usytuowane także w środowisku szkolnym. Zalicza się do nich:

- brak osobowego, podmiotowego podejścia do uczniów, nastawienie na klasę (grupę) i jej globalne sukcesy, a nie na pojedynczego ucznia,
- brak wiedzy, umiejętności oraz gotowości nauczycieli do poznawania i poszukiwania informacji o kontekście społecznym, w jakim poszczególne uczeń funkcjonuje, a przez to brak zrozumienia, pomocy, wsparcia,
- nieangażowanie się nauczycieli w kształtowanie osobowości i charakteru uczniów, pomijanie problemów moralnych w dydaktyce szkolnej,
- ucieczka od działań wychowawczych, szczególnie tych, które zakładają uwyrażnienie wartości i uczą ich urzeczywistniania,
- brak wyraźnych wzorców osobowego odnoszenia się do innych ludzi, mówienie o sprawiedliwości, miłości, uczciwości, życzliwości bez możliwości zauważenia przez uczniów człowieka sprawiedliwego, życzliwego, uczciwego itp.,
- trudności nauczycieli ze sprecyzowaniem i realizowaniem ogólnych celów wychowawczych szkoły, wyrażających jeden, najważniejszy - "pomóc człowiekowi być coraz bardziej człowiekiem".

Właściwie prowadzona praca wychowawcza szkoły pomaga w przewyciężaniu tych zagrożeń. W szkole uczeń codziennie przebywa średnio 4-5 godzin. W tym czasie szkoła przejmuje nad dziećmi całkowitą opiekę, polegającą na zaspakajaniu potrzeb swych wychowanków. W szkole są też zaspakajane potrzeby społeczne. W tym celu należy tworzyć odpowiednie warunki do powstawania wspólnot uczniowskich, pozytywnych grup koleżeńskich, dążących do osiągnięcia wspólnych celów. W kwestii wychowania szkolnego istotne jest również to, iż realizowane jest ono w oparciu o wzory reprezentowane przez poszczególnych nauczycieli - wychowawców. Możliwość oddziaływania wychowawczego należy dostrzegać także w wielu obszarach pozalekcyjnej działalności szkoły np. podczas zabaw i imprez sportowych, na uroczystościach klasowych i szkolnych, na imprezach kulturalnych, spotkaniach z ciekawymi ludźmi. Szkoła na tyle może być wychowawczym wsparciem dla rodziny, na ile wielonurtowość jej życia odzwierciedlać będzie bogactwo życia rodzinnego. Szkoła taka musi stwarzać każdemu uczniowi - bez względu na jego talenty i słabości - przestrzeń do zaistnienia. Szkoła nie może być jedynie miejscem pobierania instrukcji, bo takie miejsce nie wychowuje. Tak naprawdę wychowuje jedynie życie poprzez bogactwo relacji z innymi, klimat, życzliwa atmosfera. Nauczyciel - wychowawca chcąc kształtować osobowość swoich podopiecznych powinien reprezentować demokratyczny styl kierowania wychowawczego. Polega on na okazywaniu wychowankom życzliwości i zrozumienia, pozyskiwaniu ich zaufania i przyjaźni, a zwłaszcza umożliwianiu wysuwania własnych pomysłów i wspólnego podejmowania decyzji. Uczniowie są zachęceni do aktywności i samodzielności w wykonywaniu różnego rodzaju działań.

Dyrektor szkoły odpowiadając na pytanie „**Czy zarządzanie szkołą koncentruje się na wychowaniu?**”, stwierdza że podejmuje skuteczne działania zapewniające zarówno uczniom, jak i Szkole wsparcie zewnętrzne, odpowiednie do określonych potrzeb. Skupiają się one na poszukiwaniu osób i instytucji chętnych do współpracy, występowaniu o wsparcie finansowe, osobiste zaangażowanie Dyrektora Szkoły w działalność organizacji udzielającej wsparcia oraz zaproszenie do wspólnej realizacji projektów. Działania te pozwoliły w dużej mierze na zaspokojenie potrzeb uczniów (m. in. edukacyjne, poznawcze, integracyjne, rozwojowe, samorealizacji, poczucia bezpieczeństwa i własnej wartości), wpłynęły na poprawę warunków nauki i pracy (doposażenie, remonty) oraz pozytywną zmianę estetyki zarówno w budynku Szkoły, jak i w jego otoczeniu.

Natomiast odpowiadając na pytanie „**Czy dyrektor szkoły zapewnia nauczycielom i uczniom odpowiednie warunki do realizacji zadań związanych z wychowaniem?**” Dyrektor stwierdza, że zadaniem Dyrektora szkoły jest stwarzanie uczniom warunków dla harmonijnego rozwoju psychofizycznego. Dyrektor szkoły traktuje zdrowie i życie uczniów jako wartość naczelną, zapewnia im bezpieczne i higieniczne warunki nauki i pracy w czasie ich pobytu w szkole, jak również podczas zajęć organizowanych przez szkołę poza jej terenem. Dbą o funkcjonalne zagospodarowanie budynku szkolnego i terenów przyszkolnych, sprawnego funkcjonowania urządzeń sanitarnych i przeciwpożarowych, właściwego oświetlenia sal lekcyjnych, korytarzy i innych pomieszczeń. Niezbędna jest troska o bezpieczne drogi ewakuacyjne i komunikacyjne. Dyrektor egzekwuje przestrzeganie ustalonego porządku oraz dba o estetykę, czystość szkoły i jej otoczenie. Nauczycielskie i uczniowskie dyżury są pełnione zgodnie z regulaminami, a uczniowie nie stwarzają zagrożenia dla swego zdrowia i życia. Wycieczki szkolne mają zapewnioną kompetentną i wystarczającą opiekę. W celu uniknięcia zagrożeń, w budynku szkolnym regularnie przeprowadza się przeglądy techniczne obiektu i sporządza się protokoły, zawierające wnioski w sprawie remontów i konserwacji, służących poprawie stanu bezpieczeństwa. Ważnym zadaniem jest również nadzór Dyrektora nad wypełnianiem przez uczniów obowiązku szkolnego, w czym pomaga mu pedagog szkolny. Każdy uczeń odczuwa, że jest traktowany jak partner, że uwzględnia się jego pomysły i stwarza realne możliwości wpływania na życie szkoły. Pomaga w tym Samorząd Uczniowski, który działa w szkole w oparciu o Statut Szkoły i Regulamin Samorządu Uczniowskiego. Uczniowie sprawdzają się, ponieważ stworzono optymalne warunki rozwoju w atmosferze akceptacji, szacunku, wsparcia i dobrego przykładu. Dyrektor jako lider zespołu integruje nauczycieli wokół celów szkoły. W miarę wzrostu samodzielności i samorządności rady pedagogicznej coraz pełniej wykorzystuje możliwości zespołu we współkierowaniu szkołą. Dobra współpraca Dyrektora szkoły z radą pedagogiczną warunkuje efekty pracy szkoły. Dobra organizacja pracy rady pedagogicznej ma wpływ na psychologiczny klimat w szkole.

Ostateczne rezultaty ewaluacji wewnętrznej i wnioski
z badań w postaci mocnych i słabych stron.

MOCNE STRONY:

W podejmowaniu decyzji na rzecz szkoły i jej podmiotów zarówno nauczyciele, uczniowie, pracownicy szkoły, rodzice mają realny wpływ na ich przebieg.

□

Dyrektor bierze udział w innowacyjnych działaniach w celu rozwoju placówki.

Realizuje projekty i nie obawia się otwierać na nowe doświadczenia.

Dyrektor tworzy atmosferę sprzyjającą rozwojowi nauczycieli. Wspiera, motywuje i organizuje różne formy doskonalenia.

Placówka koncentruje się na działalności wychowawczej.

Ewaluacja wewnętrzna służy rozwojowi szkoły. Poprzez wyniki i zalecenia można wdrażać spostrzeżenia dla lepszego funkcjonowania placówki.

Dyrektor szkoły sprawuje nadzór pedagogiczny i na jego podstawie formułuje wnioski, które nauczyciele wdrażają w swej pracy. Podejmowane działania służą rozwojowi szkoły.

Szkoła w swych działaniach skupia się na wychowaniu. Działania zarządcze są adekwatne do potrzeb szkoły i skupiają się na zapewnieniu odpowiednich warunków do realizacji zadań związanych z wychowaniem.

Dyrektor skutecznie wspiera nauczycieli w pracy wychowawczej.

SŁABE STRONY:

Część rodziców nie zawsze jest zainteresowana funkcjonowaniem dziecka w szkole, dlatego należy motywować rodziców, aby w większym stopniu angażowali się w proces jego wychowania i aby korzystali z porad specjalistów pracujących w szkole.

Powinno być jeszcze więcej spotkań ze specjalistami z różnych dziedzin, uczącymi wartości, wolontariuszami, osobami niepełnosprawnymi, podróżnikami czy misjonarzami. Takie spotkania wywierają pozytywny wpływ na dzieci.

Nie wszyscy nauczyciele uczący w danej klasie omawiają zaistniałe problemy wychowawcze.

Rozmowy pedagogizujące wychowawcy prowadzone w klasie często nie przynoszą pozytywnych efektów.

Rekomendacje:

1. Kontynuować zarządzanie szkołą, które sprzyja udziałowi nauczycieli, pracowników niepedagogicznych oraz uczniów i rodziców w procesie podejmowania decyzji dotyczących szkoły poprzez stworzenie optymalnych warunków rozwoju w atmosferze akceptacji, szacunku, wsparcia i dobrego przykładu.
2. Dyrektor nadal powinien wspierać nauczycieli w pracy wychowawczej przez organizowanie różnorodnych form doskonalenia zawodowego.
3. Skupić się na rozpoznaniu czynników wpływających na destrukcyjne zachowania dzieci w celu podjęcia skutecznych działań wychowawczych.
4. Zachęcać nauczycieli do poszukiwania i wdrażania większej liczby działań nowatorskich i innowacji zmierzających do poprawy jakości oddziaływań

wychowawczych.

5. Wprowadzić upublicznianie raportu z ewaluacji na stronie internetowej szkoły.

Charakterystyka wymagania na poziomie podstawowym.

Zarządzanie szkołą lub placówką koncentruje się na wychowaniu, nauczaniu i uczeniu się oraz zapewnieniu warunków odpowiednich do realizacji tych zadań.

W procesie zarządzania na podstawie wniosków wynikających z nadzoru pedagogicznego, podejmuje się działania służące podnoszeniu jakości pracy i rozwojowi szkoły lub placówki.

Zarządzanie szkołą lub placówką sprzyja indywidualnej i zespołowej pracy nauczycieli oraz doskonaleniu zawodowemu.

Ewaluacja wewnętrzna jest przeprowadzona wspólnie z nauczycielami.

Charakterystyka wymagania na poziomie wysokim.

Zarządzanie szkołą lub placówką sprzyja udziałowi nauczycieli, innych pracowników szkoły lub placówki oraz uczniów i rodziców w procesie podejmowania decyzji dotyczących szkoły lub placówki.

Dyrektor szkoły lub placówki podejmuje skuteczne działania zapewniające szkole lub placówce wspomaganie zewnętrzne odpowiednie do jej potrzeb.

Zarządzanie szkołą lub placówką sprzyja wykorzystywaniu aktualnej wiedzy z zakresu pedagogiki, psychologii i nauk pokrewnych.

Na podstawie zebranych informacji można stwierdzić, że wymaganie „Zarządzanie szkołą służy jej rozwojowi” realizowane jest w Szkole na wysokim poziomie.